

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristendemokraterne, altså alle partier i Folketinget, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ser bogmarkedet i en kulturpolitisk og kulturhistorisk sammenhæng og konstaterer, at der på nuværende tidspunkt ikke er et kulturpolitisk sikkert grundlag for en yderligere liberalisering på bogmarkedet.

Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringen er indstillet på at forlænge den nuværende retstilstand på bogmarkedet til sommeren 2006, og at regeringen vil nedsætte et udvalg for bogmarkedet, hvori der bl.a. indgår repræsentanter fra Forlæggerforeningen, Boghandlerforeningen, forfatterforeningerne^{*)} og konkurrencemyndighederne samt udlandet, der dels skal overtage det nuværende overvågningsudvalgs opgaver, dels skal afsøge eventuelle nye liberaliseringspotentialer på bogmarkedet og endelig skal indhente oplysninger om eksisterende nordiske og europæiske støtteordninger på bogmarkedet og sammenligne med danske forhold. Folketinget opfordrer kulturministeren til at orientere Folketinget om resultatet af udvalgets arbejde i sommeren 2006.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 29).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kl. 10.30

Poul Qvist Jørgensen (S):

Med den udvikling, der har været her i de senere dage, vil jeg godt starte med at takke hr. Ole Sohn for at have sørget for, at vi får denne debat. Jeg må indrømme, at lige da jeg så forespørgslen første gang, var jeg en anelse betænkelig, men det har ændret sig siden, som så meget kan gøre.

Vi har i mange år haft den såkaldte fastpris. Oprindeligt var formen, at man kunne være sikker på, at prisen for en bog var den samme, hvad enten man købte den i København eller

Skagen. Man var også sikker på, at den holdt prisen i en rimelig tid. Prisen blev fastsat efter aftaler om et honorar, som forfatterne altid synes var for lavt, og med en avance, der medførte, at boghandlerne syntes, at de tjente for lidt og ofte var tvunget til at sælge andet end netop bøger.

Dette fastprissystem havde faktisk sine fordele. En iøjnefaldende var, at det var stærkt medvirkende til, at der bestod og vel i nogen grad består et rimeligt net af seriøst arbejdende boghandlere rundt i landet, og at en del forlag kunne og kan eksistere – måske endda tjene penge, måske endda løbe en risiko ved at udgive en såkaldt smal bog: en lyriksamling, en oversættelse af en endnu ukendt udenlandsk forfatter osv.

Fra forskellig side og med henvisning til andre lande har der været rejst tvivl om berettigelsen af, at en enkelt branche kunne bevare den favorable ordning, der bl.a. medførte, at f.eks. supermarkeder og tankstationer og for så vidt også bibliotekerne ikke kunne sælge bøger og i hvert fald ikke til den pris, de nu havde lyst til at tage for en given bog. Der er gennem årene sket en lempelse i fastprissystemet. Andre end de anerkendte boghandlere kan nu sælge bøger osv.

For at følge udviklingen blev der nedsat et udvalg. I daglig tale bliver det vist kaldt vagthundeudvalget. Det har desværre ikke kunnet få lov til at tilendebringe sit arbejde, før det hjem søgtes af spørgsmålstegn ved betimeligheden i at fastholde det liberaliserede fastprissystem. Og der blev allerede i august sat gang i diskussionen. Man hævdede fra Konkurrencestyrelsens side, at fastprissystemet i sin nu kendte form burde bringes til ophør.

På den allerede flere gange omtalte konference i oktober var det også mit klare indtryk, at der er en udbredt utilfredshed med, at Konkurrencestyrelsen har taget stilling og offentliggjort denne, inden udvalget har tilendebragt sit arbejde og aftaleperioden er udløbet.

Det var også mit indtryk, at de vældige ændringer, der er i indkøbsmønstret, i og med at andre end boghandlere kunne sælge de bøger, de havde lyst til, ofte til dumpingpriser, ikke medførte det store negative skred i bogsalget. Ret beset er der vel sket en stigning i bogsalget.

Jeg har også det indtryk, at der, som også hr. Ole Sohn gav udtryk for, er ønske om at fremskaffe et mere nuanceret statistisk grundlag. Og på den baggrund ville det klart være at foretrække, at vi får en forlængelse af den nugæld-

*) Som det fremgår af Eyvind Vesselbos korte bemærkning på side 2279, stod der oprindeligt »Forfatterforeningen«